

IGENTISZTELT PROFESSZOR UR!

Mondanom sem kell, hogy milyen örömmel töltött el az Ön kedves levele, valamint közbenjárásának eredményeként Thomas Mann özvegyének válasza. Ma már kezemben van a pantomim német fordítása, amelyet haladéktalanul el fogunk küldeni.

Ami a balét további sorsát illeti -- a muzsika szintugy készen áll és a tegnapi napon módomban volt kétszer is meghallgatni zongorán, a szerző előadásában. Az Ön tanácsainak is kitűnő hasznát vettük, mivel a római ur figurája köré egy -- körülbelül fél percig tartó -- általános ellenállás-jelenetet építettünk fel. Az Ön által ismert szövegekönyv egyéni ellentállása most Fülöp Viktor koreográfus ötletének köszönhetően úgy alakult, hogy néhány másodpercre a már generálisan táncoló színpad megmerevszik és a varázslat csak az ur ellenállóerejének megőrése után folytatódik. Ami a zenét illeti, az meglehetősen problematikus -- pontosabban: nálunk eddig csak kevéssé ismert stílusirányzatot követ. Tulnyomó részt dodekafón muzsika ez, de a szerző ennek ellenére nagy súlyt helyez a szituációk megfestésére és a jellemábrázolásra. Nem tudom persze, hogy az Operaház igazgatósága -- az engedély elnyerése után -- nem fog-e bizonyos kifogásokkal élni a muzsikával szemben... Szerencsénk van azonban, mivel értesülésem szerint az idén a muzsikusok közül kizárólag Melis György baritonista és a Fülöp-Kun házaspár -- és egyben táncospár -- kap Kossuth-díjat, ami adminisztrációs szempontból nagy súlyt ad a koreográfiai forgatókönyvnek és azon keresztül az egész műnek.

Sajnos az ígért tanulmányomat -- annak ellenére, hogy időközben a második fele is megjelent -- nem tudtam még megszerezni, mivel jelenleg a folyóirat nem kapható, a saját példányomat pedig valaki kölcsönvette és nem adta vissza, sőt meglehetősen hosszú ideig nem is fogom tudni visszakapni. Remélem azonban, hogy hamarosan tudok majd szerezni egy-egy példányt a két számból és akkor még egyszer meg fogom Önt kérni, hogy olvassa el és mondjon róla bírálatot.

Még egyszer mind a négyünk nevében hálásan köszönöm az Ön áldozatos segítségét, amely nélkül -- ebben mindnyájan biztosak vagyunk -- ügyünk most nem állana ilyen jól.

Mély tisztelettel üdvözlí:

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Budapest, 1962.március 12.

Bernyei András

Bp., VII. Madách I.-ut 2-6.
3.lépcső I.em.11.ajtó